

РЕШЕНИЕ

№ 37991

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7918** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез юрк. Д. Д., срещу Решение № 2147 от 12.06.2025 г. постановено по НАХД № 20251110205225 по описа на Софийски районен съд (СРС) за 2025г., Наказателно отделение (НО), 104 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 001859 от 27.01.2023 г. издадено от началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към АПИ, с което на Е. Г. Б., за извършено нарушение и на основание чл. 179, ал. 3а, във вр. чл.139, ал. 7 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 1 800 (хиляда и осемстотин) лева. С касационната жалба са изложени доводи за недопустимост на съдебното решение, алтернативно се иска отмяна му като незаконосъобразно и неправилно и потвърждаване на процесното НП. Сочи се, че жалбата е подадена след като е изтекъл срокът по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, тъй като НП е връчено на 20.06.2023 г., влязло е в законна сила на 05.07.2023 г., а жалбата до съда е подадена на 28.02.2025 г. По отношение на изразеното становище за неправилност на съдебното решение се твърди, че времето, мястото и обстоятелствата при което е извършено нарушението са ясни и подробно описани, както в АУАН, така и в НП като е използван регламентираният в специалния закон доказателствен способ - базата на съставен доклад от поддържаната от АПИ Електронна система за събиране на пътни такси. В съдебно заседание касаторът, началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол

управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Е. Г. Б., редовно призван, не явява, представлява се от адв. И., с представено редовно пълномощно за преупълномощаване от адв. Й. Л.. Оспорва касационната жалба и моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Приложен е отговор на касационната жалба, в който подробно е изложено становището, че решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно. Претендират се разноси по предоставен списък по чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

За да отмени оспореният акт - НП, първоинстанционният съд е приел, че:

Не се установяват времето, мястото и обстоятелствата при които е извършено нарушението, което го прави недоказано от обективна страна защото показанията на свидетелите И. и Л. не съдържат данни за точното време, място и обстоятелства на нарушението, какво МПС е управлявал Б. и къде – марка, модел, регистрация. Съставеният АУАН няма задължителна доказателствена сила и наказващият орган е длъжен на общо основание да докаже съставомерността на нарушението.

Решението е постановено при пълна липса на фактически установявания от страна съда, респ. допуснато съществено процесуално нарушение правещо невъзможен и безпредметен останалият касационен контрол.

На първо място, видно от НП, а и от самият АУАН нарушението е установено чрез справка в електронната система и е генериран доказателствен запис по чл. 167а ал. 3 ЗДвП.

По силата на посочената норма, в относимата по време редакция - електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – Зв, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата.

Видно още от придружителното писмо за изпращане жалбата до съда, АПИ посочва, че под т.8 изпраща Създаден доклад от електронната система, а по т.9 Статично изображение във вид на снимков материал.

При своето произнасяне съдът въобще не е съобразил нито анализирал характера на разпоредбата.

При своята аналитична и установителна дейност съдът въобще не е съобразил, че такива доказателства по преписката липсват, респ. при технически пропуск същите да бъдат представени е следвало да даде ясни доказателствени указания за представянето им.

Наместо това съдът се е задоволил единствено да анализира лаконично показанията на свидетелите, които, обяснимо няколко години по – късно, не си спомнят почти нищо. Непомнещ свидетел не е свидетел, още по-малко показанията му могат да бъдат кредитирани в една или друга посока.

Успоредно с това, съдът напълно превратно и едностранно е приел, че „не се установяват времето, мястото и обстоятелствата при които е извършено нарушението“, както и „какво МПС е управлявал Б. и къде – марка, модел, регистрация“. Видно от самият АУАН и от НП – на 22.11.2022г. в 11:39:32ч. ППС В. ФХ, рег. [рег. номер на МПС] е проверено на път I-5км 6-782. За него е дължима но не е заплатена пътна такса. Същото е засечено в обхвата на път II-18 3-843, пътен участък 18:81/18-6/18. Т.е. време, място, обстоятелства, при които е извършено нарушението, както и вид МПС – марка, модел и регистрация са ясно и изрично посочени.

Ако съдът беше искал да каже, че същите не се доказват или не се потвърждават, то можеше да го напише. Подобна обосновка в акта липсва, което го прави небосновен в тази му част. Освен това – разликата между непосочени и недоказани обстоятелства е огромна. В настоящият казус са налице посочени обстоятелства даващи ясна насока за дължимото съдебно установяване. Съдът е приел, че тези обстоятелства „не се установяват“. Това неустановяване обаче е резултат от пълната доказателствена и аналитична пасивност на съдебният състав, можещ и дължен да изиска нормативно регламентирани доказателства и едва при тяхната липса да приеме акта и НП за недоказани.

На следващо място, като страна в първоинстанционното производство е конституиран и участвал директора на национално тоу управление към АПИ. Видно от данните по делото обаче административно-наказващ орган е началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тоу управление. В този смисъл производството е проведено и приключило по отношение на ненадлежен ответник. Нормата на чл.61 ал.1 ЗАНН е ясна и експлицитна и при издадено НП страна в процеса е наказващият орган. Учреждението може да бъде страна при оспорване на електронен фиш, което производство е различно от настоящото.

При изложените съображения решението следва да се отмени, а делото да се върне на друг състав на същия съд за ново разглеждане, при спазване указанията дадени с моивите на настоящото решение, а именно – извършване надлежна и пълна доказателствена дейност при спазване нормативно разписаният ред на доказване и излагане на ясни мотиви във връзка с оценката на доказателствения материал, както и при конституиране и провеждане производството спрямо надлежен ответник.

При новото разглеждане на делото, съдебният състав следва да съобрази и евентуалната приложимост към спора на решение на СЕС от 21.11.2024 г. по дело C-61/23, чл. 9а от Директивата 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. относно заплащане на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27.09.2011 г.,

При новото разглеждане съдът следва да се произнесе и по претенцията за разноски съобразно чл.226 ал.3 АПК.

С оглед изложеното и на основание чл.63в вр. чл.222 ал.2 т.1 и т.2 и чл.226 от АПК, Административен съд София-град, XIII кас. Състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2147 от 12.06.2025 г. постановено по НАХД № 20251110205225 по описа на Софийски районен съд за 2025г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: